

कुत्स आङ्गिरसः। इन्द्रः। त्रिष्टुप्।

तत्त इन्द्रियं परमं पराचैरधारयन्त कवयः पुरेदम्।

क्षमेदमन्यद्विव्यन्यदस्य समी पृच्यते समनेव केतुः ॥ १.१०३.०१

कवयः- क्रान्तदर्शिनः। पुरा- पुरातनकालादारभ्य। तत् इदम्- तदेतत्। परमम्- उत्तमम्।
इन्द्रियम्- बलम्। पराचैः- परागमनैः। आधारयन्त- धृतवन्तः। अस्य- इन्द्रस्य। इदम्- बलम्।
क्षमा अन्यत्- भूमौ एकमस्ति। दिव्यन्यत्- आकाशे अन्यदस्ति। ई- इदमिन्द्रस्योभयविधं बलम्।
समनेव केतुः- सहृदयप्रज्ञे इव। सम- सम्यक्। पृच्यते- युज्यते ॥१॥

स धारयत्पृथिवीं पप्रथच्च वज्रेण हत्वा निरपः संसर्ज।

अहन्नहिमभिनद्रौहिणं व्यहन्यसं मघवा शचीभिः ॥ १.१०३.०२

सः- इन्द्रः। पृथिवीम्- भूमिम्। धारयत्- आधारयत्। पप्रथच्च- प्रथयति स्म च। वज्रेण-
स्वायुधेन। हत्वा- मेघं जडप्रतीकं भित्वा। अपः- जीवाधारशक्तीः। निः संसर्ज- निःसारयामास।
अहिम्- मनस्यप्रज्ञास्थाने बिलस्थसर्पमिव स्थितं दुःसंस्कारम्। अहन्- अहनत्। रौहिणम्-
रोहन्तं वर्धमानं जडप्रतीकं पर्वतम्। अभिनत्- बिभेद। मघवा- इन्द्रः। शचीभिः- स्वप्रज्ञाभिः।
व्यंसम्- वृत्रं विगतस्कन्धं कृत्वा। व्यहनत्- विशेषेणावधीत् ॥२॥

स जातूर्भर्मा श्रद्धान ओजः पुरौ विभिन्दन्नचरद्वि दासीः।

विद्वान्वज्रिन्दस्यवे हेतिमस्यार्यं सहो वर्धया द्युमनिन्द्र ॥ १.१०३.०३

सः- इन्द्रः । जातूभर्मा- जातानां भर्ता । ओजः श्रद्धाधानः- आत्मबलविश्वाससहितः । दासीः पुरः-
विषयभोगदास्यसंबन्धबन्धनानि । विभिन्दन् । वि- विशेषेण । अचरत्- चचार । वज्रिन्- वज्रपाणे ।
विद्वान्- ज्ञानी सन् । दस्यवे- स्तेनाय । हेतिम्- आयुधं क्षिप । अस्य- उपासकस्य । द्युम्नम्-
ज्योतिर्मयम् । आर्य- आर्यशीलम् । सहः- बलम् । इन्द्र- वशिन् । वर्धय ॥३॥

तदूचुषे मानुषेमा युगानि कीर्तेन्यं मघवा नाम बिभ्रत् ।

उपप्रयन्दस्युहत्याय वज्री यद्ध सूनुः श्रवसे नाम दधे ॥ १.१०३.०४

मघवा- इन्द्रः । ऊचुषे- मन्त्रवते । कीर्तेन्यम्- कीर्तनीयम् । तत्- तम् । नाम- मन्त्रम् । बिभ्रत्-
धारयन् । इमा मानुषा युगानि- मनुष्यलोककालान् प्रवर्तयति । दस्युहत्याय- स्तेनवधाय । उपप्रयन्-
निर्गच्छन् । वज्री- वज्रपाणिः । सूनुः- प्रेरयिता । श्रवसे- मन्त्रश्रवणोपलक्षितानुभवाय । नाम-
मन्त्रात्मकं स्वनाम । दधे- धृतवान् ॥४॥

तदस्येदं पश्यता भूरि पुष्टं श्रदिन्द्रस्य धत्तन वीर्याय ।

स गा अविन्दत्सो अविन्ददश्वान्स ओषधीः सो अपः स वनानि ॥ १.१०३.०५

अस्य- इन्द्रस्य । तत् इदम्- तदेतत् । भूरि- प्रभूतम् । पुष्टम्- पोषणम् । पश्यत- आलोकयत ।
वीर्याय- प्रभावाय । इन्द्रस्य- परमेश्वरस्य । श्रत्- बहुमानम् । धत्तन- कुरुत । सः । गाः-
धेनूपलक्षितचिद्रश्मीन् । अविन्दत्- अलभत । सः । अश्वान्- तुरगोपलक्षितप्राणान् । अविन्दत् ।
सः । ओषधीः- वीरुत्प्रभृतीः । चित्तपरिपाकधारिणीर्वृत्तीरित्याध्यात्मिके । ओषः पाकः आसु धीयते
इति ओषधयः । सः । अपः- जीवाधारशक्तीः । सः । वनानि- भूमिकाः । अविन्दत् ॥५॥

भूरिकर्मणे वृषभाय वृष्णे सत्यशुष्माय सुनवाम सोमम् ।

य आदृत्या परिपन्थीव शूरोऽयज्वनो विभजन्नेति वेदः ॥ १.१०३.०६

भूरिकर्मणे- प्रभूतकर्मणे । वृषभाय- श्रेष्ठाय । वृष्णे- वर्षकाय । सत्यशुष्माय- सत्यबलाय । सोमं
सुनवाम- रसं निष्पादयामः । यः । आदृत्या- आदरेण । अयज्वनः- अदातुर्लोभिनः । परिपन्थीव-
विघ्न इव । वेदः- ज्ञानम् । शूरः- समर्थः सन् । विभजन्- साधुभ्यो विभक्तं कुर्वन् । एति-
गच्छति ॥६॥

तदिन्द्र प्रेव वीर्यं चकर्थ यत्ससन्तं वज्रेणाबोधयोऽहिम् ।

अनु त्वा पत्नीर्हृषितं वयश्च विश्वे देवासो अमदन्ननु त्वा ॥ १.१०३.०७

इन्द्र- वशिन् । यत्- येन वीर्येण । ससन्तम्- सुप्तमिव स्थितम् । अहिम्- अप्रज्ञास्थाने स्थितं
संस्कारम् । वज्रेण- स्वायुधेन । अबोधयः- जागरितवान् प्रज्ञायां नीतवान् । तत् । वीर्यम् । प्रेव-
प्रथितमिव । चकर्थ- अकरोः । ननु- निश्चयेन । हृषितम्- सन्तुष्टम् । त्वा- भवन्तम् । अनु । पत्नीः-
त्वच्छचयः । वयश्च- त्वत्प्राणा मरुतश्च । विश्वे देवासः । अमदन्- अतुष्यन् ॥७॥

शुष्णं पिप्पुं कुयवं वृत्रमिन्द्र यदावधीर्वि पुरः शम्बरस्य ।

तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.१०३.०८

शुष्णम्- जीवजलशोषकम् । पिप्पुम्- शुद्धचित्ताकाशं मलेन पूरयितारम् । कुयवम्- दुष्टसङ्घम् । यु
मिश्रणामिश्रणयोः । वृत्रम्- आवरणम् । अवधीः- नाशितवान् । शम्बरस्य- मेघोपलक्षितावरणस्य ।
पुरः- दुर्गोपलक्षितबन्धम् । यदा । वि- विशेषेण । अवधीः- नाशितवान् । तत्- तदायुः । मित्रः-
स्नेहाधिदेवता । वरुणः- प्रकृतिनियत्यधिदेवता । अदितिः- अखण्डप्रकृतिः । सिन्धुः-

चित्ताधारशक्तिप्रवाहः । पृथिवी- भूमिः शरीरं वा । उत- अपि च । द्यौः- नभः चित्ताकाशो वा ।

ममहन्ताम्- महत्त्वसंपन्नं कुर्वन्तु ॥८॥

Dr. Rangraji